

Zaļe-Nieks

Zaļenieku 3x3 nometnes avīze ● 2008.gads ● Otrdiena ● 15.jūlijs ● Trešais asns

Ziņas

Rādīs dzimtas kokus

Trešdien, 16. jūlijā, plkst. 13.30 Zaļenieku bibliotēkā Dzimtas koku prezentācija. Iepazīsim Valteru dzimtas koku no Zaļeniekiem un Mazsalacas Lūkinu, Dauguļu un Niguļu dzimtu kokus. Par dzimtu kokiem stāstīs Jānis Plūksne, Agrita Putniņa un pati Valteru dzimta.

Aspazijas ievirzē ciemiņi

Trešdien, 16.jūlijā, no 14 līdz 16 ievirzē "Aspazijas noslēpumi" būs vieslektore Gaida Jablovskā, rādīs arī filmu "Aspazija". Piektdien šajā ievirzē tai pat laikā viesosies Baņuta Rubess.

Nikšanā spēlēs zoli

Trešdien pēc vakara programmas (nikšanas laikā) kafējnīcā pili notiks zolites turnīrs. Tam var pieteikties uz vietas, dalības maksa - 50 santimi.

Nometnes televīzijā - citi

Tā kā līdzšinējiem nometnes TV ziņu veidotājiem bija jādodas prom, vismaz trešdienas un ceturtdienas ziņas veidos Edgars Greste no Austrālijas un Mairita Lūse no Latvijas.

Edgaram šī ir piektā nometne. Viņam ir Sidnejas Universitātē iegūts bakalaura grāds antropoloģijā un filmu studijās, bet daudzas tehniskās lietas viņš apguvis pašmācībā.

Mairitai šī ir trešā nometne, viņa Latvijā studē somugru valodas, bet filmu veidošanu ir mācījusies kādā jauniešu nometnē. Mairita

Pasmējāties pAr sevi un inteliģentajām meičām

Vakar vakarā kultūras namā Zaļenieku amatiereteātra režisore Lūcija Nefedova, ieraugot nometnes skatītājus, samulsa, jo nezināja, kā mūs uzrunāt.

Visi nebijām tik smalki ģērbti, lai sauktu par cienītām dāmām un godātiem kungiem, turklāt vēl visa skatuves priekša piekritusi ar maziem miegainiem bērniem.

Pēc izrādes režisore atzina, ka publika viņai ļoti patikusi, bijusi uzmanīga un atsaucīga, arī bērni acinātas vien plikšķinājuši. L.Nefedova, citējot Gunāra Priedes aforismu (inteliģenti runājot), atgādināja, ka visas lielās nelaimes ir sākušās tāpēc, ka mēs viens otru nedzirdam. „Bērni nedzird, ko viņiem saka vecāki, vīrs nedzird, ko sieva saka. Klausīties un sadzirdēt vienam otru ir jāmācās, un teātri mēs to varam mācīties,” sacīja režisore.

Rutku tēva 1926.gadā sarakstītā viencēliena „Inteliģentās meičas” sižets i šodien ir isti reizē, jo tik daudziem gribas iztaisīties par to, kas nemaz nav.

Teātris ar dziļām saknēm

Zaļenieku amatiereteātrim ir vairāk nekā 130 gadu ilga vēsture, ko literāte un skolotāja Liliāna Štaure ir apkopojusi un izdevusi grāmatā. L.Nefedova ar Zaļenieku aktieriem strādā sešus gadus. Teātra repertuārā ir bijuši gan latviešu, gan citu tautu dramaturgu darbi.

Zaļenieki lepojas ar Harija Gulbja lugas „Cīruliši” iestudējumu, ko viņi rādījuši Rīgas Latviešu biedrības namā autora 80 gadu jubilejā.

Režisore priecājas par jauniešiem, ko viņai izdevies Zaļeniekos izskolot. „Ilzīte, kura šovakar dziedāja „Kamolā tinēju” un „Miglā asaro logs”, ir talantīga meitene. Tikai žēl, ka viņi izaug un katrs aiziet uz savu pusi, cits Rīgā sargā Valsts prezidentu, cits svešumā pelna naudu. Teātri darbojas arī vecākās paaudzes aktieri, kuri vakar runāja fragmentus no Jāņa Poruka stāsta „Kukažiņa” un Ārijas Elksnes dzeju. Zaļeniekos ir daudz talantīgu cilvēku, man katrai izrādei ir, ko uzrunāt un mācīt,”

Dienas ritums

Ko darīsim rīt?

Trešdiena, 16. jūlijs

7.00-8.00 Celšanās, rīta rosme – peldēšanās. Izbraukšana uz peldēšanas no dienesta viesnīcas 7.00

8.00-8.40 Brokastis

8.40-9.00 3x3 TV ziņas Kultūras nama 2. stāvā

9.00-10.00 Rīta lekcija Kultūras nama 2. stāvā – literāte, publiciste, tulkotāja, bijusī Latvijas vēstniece Somijā Anna Žigure. Jauniešu pārrunas Kultūras nama 1. stāvā. Bērni dodas uz bērnudārzu. Bērniem (8-14 gadi) sporta un dabas nodarbības, pulcēšanās pils priekšā.

10.00-12.30 Rīta ievirzes

13.00-14.00 Pusdienas

14.00-16.00 Pēcpusdienas ievirzes

16.00-16.30 Atpūta

16.30-18.30 Pievakares ievirzes

18.30-19.30 Vakariņas

19.30-20.30 Sveču vakars Zaļenieku baznīcā un pie Andreja Stērstes kapa. Vakara dziesma.

23.00 Nakts pārgājiens uz Kaupēna gravu, pulcēšanās pie pils

22.30-... Danči, nikšana

Piedalies!

Ej dziedāt un spēlēt!

Nometnes skaņu ierakstu studijā, kur darbojas Ingus Krūmiņš, Andris Davidons, Dainis Kažoks un Haralds Stenslavs, jau ierakstītas divas dziesmas. Pirmo studijā ierakstīja Jura Ventaskrasta dziedāto itāļu tautsdziesmu.

Ingus aicina visus nometnes dalībniekus aktīvi iesaistīties diska tapšanā, lai tas iespējami precīzāk raksturotu nometni. Ja kādā ievirzē tās dalībnieki papildus pišanai, višanai, locīšanai vai runāšanai arī uzdzied - sameklējiet Ingu un norunājiet, kad varat atnākt savu dziedājumu ierakstīt. Ierakstu studija atrodas pils otrajā stāvā.

Pirmo 3x3 disku izdeva 2003. gadā Apguldes nometnē, un turpmāk ik gadu tapis vismaz viens disks. Tajos ierakstīto materiālu kopgarums ir apmēram 400 minūtes, pie tam - neviena dziesma neatkārtojas.

Ingus saka: "Disks ir tam, lai, atceroties nometni, varētu paspilgtināt emocijas. Tajā apvienojam nometnes dalībnieku un vietējo mākslinieku priekšnesumus, tādēļ rezultāts ikreiz

Rīta lekcija

Parcs - Zaļenieku lepnums

Nomentnes otrais rīts sākas pelēksvārku mākonīšos, ar ilgoto saules apsolījumu un A/S „Latvijas valsts meži” Zemgales mežsaimniecības vides speciālistes SANDRAS GALIŅAS stāstījumu - prezentāciju par Zaļenieku muižas parku.

Muižas komplekss aizņem 77 ha lielu platību un ietver sevī divus parkus.

Zaļenieku muižas parks (30,7 ha) ar apbūves ansambli.

Viens no mazāk pārveidotajiem un izpostītajiem muižu vēsturiskajiem parkiem Jelgavas rajonā.

Muižas pils ir celta pēc hercoga E.J.Bīrona pasūtījuma (arhitekts F.B.Rastrelli) un atrodas Izglītības ministrijas valdījumā, to apsaimnieko Zaļenieku arodividusskola.

Parka galvenā vērtība – labi saglabābies ainavu parks ar lielu uzpludinātu diķi un regulāru pagalmu, eksotisku koku stādījumiem un daudzveidīgām vietējo koku sugām. Izveidoti celiņi gar parka diķi un saimnieciskajām ēkām.

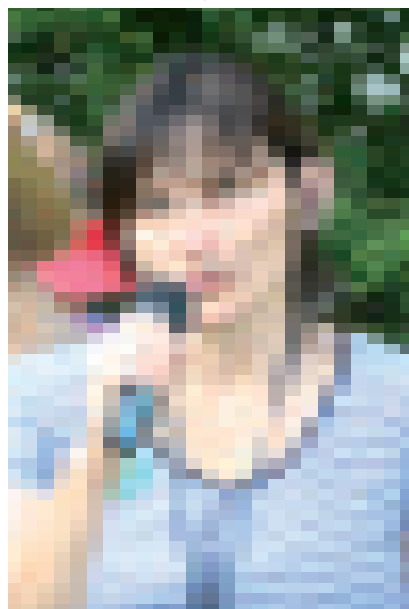
Vietējās nozīmes Zaļenieku dabas parks

Platība - 46,3 ha. Atrodas a/s „Latvijas valsts meži” valdījumā un izveidots ar mērķi, lai veicinātu dabas un kultūras vērtību saglabāšanu. Tas atrodas savrup no mežu masīviem un pieguļ ciemata stadionam, skolai, lauksaimnieciski apsaimniekojamām zemēm.

2007.gadā Ansis Opmanis īstenoja Zaļenieku muižas parka dižkoku inventarizāciju jeb skaitīšanu. Šobrīd ir atklāti 29 dižkoki, kuru vidū ir arī Jelgavas rajona augstākā priede.

Lai gan ziņas par Zaļenieku parka vēsturi pagaidām ir skopas, tā izpēte ļauj domāt, ka jau sendienās tas nav bijis vienkārši mežs. Par to liecina liepu aleja, celiņi, introducēto koku stādījumi.

Parka atdzimšanu veicināja Zaļe-

nieku pagasta deputātu vēstule a/s „Latvijas valsts meži” par vēlēšanos apkopt un pilnveidot parku, kā arī biedrības „Zaļenieku dzirnas” labajai gribai un darbiem. Zemgales mežniecība ir augstu novērtējusi un ar prieku materiāli atbalstījusi zaļenieku idejas, kuras ikviens nometnieks var pats savām acīm redzēt un kājām izstaigāt.

Atzinības. Latvijā nu jau vairākus gadus septembrī rīko Eiropas kultūras mantojuma dienas, kurās ievēribu guvis arī „Zaļenieku muižas parks” kā viens no labākajiem Jelgavas rajona objektiem: 2006.gadā kopīgajā tēmā „Vēsturiskie interjeri” un 2007.gadā „Muižas parki un dārzi”.

Nākotnes ieceres saistās ar ideju piesaistīt finansējumu un dabas parka neskartajā daļā ierīkot šķēršļu trasi – aktīvai un veselīgai atpūtai visai ģimenei.

Atgādinājums

Nometnes avīzes vakardienas numurā ir izsludināts Zaļais konkurss ar trim noslēpumiem. Par dabu var runāt daudz, bet ar to ir par maz.

Kas notiek pasaulē?

Interneta sakari pieejami Zaļenieku bibliotēkā darbdienās. Bibliotekāre Līga Strazdiņa, tālr. 26157921.

Jau paspēji nosmērēt savu glaunāko drēbju kārtu? Ai-ai-ai... Nekas! Viesnīcā var izmazgāt veļu. Jautājiet komendantai Andai, tālr. 3074476.

Vecmāmiņās svārki Agitu Atved uz Zaļenieku 3x3

Var arī tā – piedalīties konkursā un nokļūt 3x3. Tā notika ar cēsinieci Agitu Liepiņu. Viņa "Latvijas Avīzes" un Pasaules brīvo latviešu apvienības (PBLA) kopīgi rīkotajā vēstulju konkursā "Ģimenes dārgumi" uzrakstīja par saviem rūtainajiem svārkiem un balvā saņēma ceļazīmi uz Zaļenieku 3x3.

Šie zaļgandzeltenie svārki Agitai nav parasti svārki. „Tajos ielikts sveiciens no manas vecmāmiņas, no latviešu sievietes pamatīguma, siktuma un vieduma, no manas mammas dejotprieka un azartiskuma. Šie svārki ir īpaši. Tajos es jūtu iepriekšējo paaudžu sieviešu elpu,” tā Agita rakstīja vēstulē. Un stāstīja par to, ka nopirkusi rūtainu drēbi un šuvēja viņai sašuvusi svārkus ar bārkstīm gar malu. Viņa tos uzcūlusi un atcerējusies bērnību un vecmāmiņas drēbju skapi, kurā bijuši violeti brunči un liels brūns lakats ar garām bārkstīm. Mazā Agita saposusies un jutusies kā Zane no filmas "Pūt, vējiņi!". Bijusi lepna tautu meita, tikai šķindoša vainaga vēl trūcis. Bārkstaino lakatu sējusi gan ap galvu, gan pleciem un gurniem. Plandot brunču malām, jutusies kā senā pasakā. Drēbju skapī bijuši arī mammas tautiskie brunči, jaunības gadu deju kolektīva svārki, taču tie Agitai nederējuši.

Šīs bērnības drēbju skapja sajūtas

Uz šo 3x3 nometni Agita ir atbraukusi viena, bet, ja brauks uz citām, aicinās līdzī arī dēlu

Agitai atmiņā palikušas spilgtas un bijusi kā saite ar iepriekšējo paaudžu dzimtas sievietēm. Vecmāmiņai dzīvai esot, viņu attiecības bijušas visai šerpas, bet, šujot svārkus, Agitai neizrunāto vārdu smaguma nasta tā kā noņēmusies. Kad rakstījusi vēstuli par šo svārku stāstu, jutusies ļoti sagurusi, taču, kad bijis pielikts punkts, smagums bijis pazudis. Laikam jau attiecību mezgls bija atšķetinājies.

Agitai gribējies saprast, kas ir 3x3, un vēl jo priecīgāka Agita kā literatūras skolotāja ir par to, ka nometne ir Zaļeniekos, kas glabā stāstus par

CAur Zentu MAuriņu uz 3x3

Arī Lilita Lauskiniece, Pilsrundāles vidusskolas skolotāja, un Valentīna Ivanova, Špoģu vidusskolas skolotāja, uz nometni atbraukušas, pateicoties savai uzņēmībai, darbam un veiksmei konkursā.

Skolotāju aicināti, audzēkņi piedalījās projektā www.gramata21.lv, veidojot virtuālo enciklopēdiju, skolās notika literāri vēsturiski pasākumi un citas aktivitātes. Valsts Jaunatnes Iniciatīvu centra rīkotajā un PBLA, Latvijas kopības Vācijā, Amerikas Latviešu apvienības, Daugavas Vanagu centrālās valdes un Daugavas Vanagu Vācijā atbalstītajā konkursā piedalījās vairāk par 40 skolām, bija iesniegti apmēram

200 skolēnu darbi. Galveno balvu – braucienu uz Z.Mauriņas dzīves vietām Vācijā – saņēma Jelgavas Spīdolas ģimnāzija. Nākamās balvas – ceļazīmes uz Zaļenieku 3x3 – bija Pilsrundāles un Špoģu skolotājām.

Laura Kalinka, datorenciklopēdijas www.gramata21.lv projekta vadītāja un šīs ievirzes vadītāja Zaļenieku nometnē, aicina uz jaunu konkursu. Valsts Jaunatnes iniciatīvu centrs ar Latvijas Universitātes un Zinātņu Akadēmijas atbalstu izsludinājis Valsts 90. gadadienai veltītu konkursu jaunajiem vēstures pētniekiem „Tu esi Latvija”. Otrās kārtas „Tēvu tēvi laipu meta” tēmas un nolikumu meklējiet www.gramata21.lv vai rakstiet laura@latnet.lv!

Ko tu zini par saviem senčiem?
Vilnis Kazāks, Rīga:

-Domāju, ka savu dzimtas koku sākšu pētīt, kad aiziešu pensijā. Ceru, ka palīdzēs mans radnieks Inesis Akmentiņš Liepājā, kurš profesionāli pēta dzimtas radurakstus un zīmē ciltskoku.

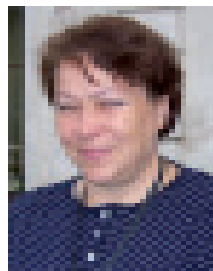

Toties pa sievas līniju Vīta Lagzdīņa ir uzrakstījusi grāmatu „Mežkopju Bušu dzimta”. Šī dzimta katru vasaru rīko salidojumus. Man patīk katru vasaru pirms vai pēc kapusvētkiem pasēdēt pie savu senču kapavietām, tad šķiet, ka es ar viņiem spēju sarunāties un mūs vieno kāda kopīga saite.

Patlaban pētu Latvijas māju jumtu leņķus, jo ir ļoti svarīgi savai mājai izvēlēties pareizo. Tas ietekmēs vidi, kurā dzīvosim.

Elvīra Bleive, Salnava:

-Dažādas interesantas stāstus par saviem senčiem esmu uzzinājusi no savas vecmāmiņas, kura nodzīvoja 90 gadus, pieredzēja

muižas klušu laikus, 1905.gada revolūciju, abus pasaules karus. Tagad nožēloju, ka viņai nepajautāju, no kurienes cēlies mans dzimtais uzvārds Čulcs, ceru, ka izdosies atrast kādas ziņas arhīvos. Latgaliešiem uzvārdus 19.gadsimtā deva muižkungs.

Vecmammās māsa lauza muižkunģu tradīciju uz pirmās nakts tiesībām. Viņa kādā naktī sasēja savas mantīņas sainīti un kopā ar savu puisi, kurš tajos laikos bija tik turīgs, ka varēja nopirkt velosipēdu, aizbēga no muižas, apmetās uz dzīvi aiz Ludzas un nodzīvoja ilgi un laimīgi.

Manai mammai bija liela ģimene - septiņi bērni. Viņa bija dievbijīga un dziedāja baznīcas kori, arī mammas brāļi bija muzikāli. Kopā ar mazbērniem zīmējam dzimtas koku un atklājam, ka ir daudz „baltu laukumu”. Tagad vairākus radus var atrast internetā, un šovasar pie mums Salnavā ir ciemojušās divas radu ģimenes, ar kuriem dzīvē satikāties pirmo reizi. Ceru - kādreiz izdosies noorganizēt dzimtas saietu.

Dančos

Cits Ar bAsām kājām

Tie, kas uz dančiem pirmsdien ieradās tā pavēlāk, bija pārsteigti - pie durvīm stāvē milzīga apavu kaudze. Kas notiek? Izrādās - turpmāk, ejot uz dančiem, kurpes jānes rocinā, lai līdz ar deļotāju zālē neienāktu arī zemes kārtā. Arī kurpes, kas mēdz atstāt uz grīdas melnas švīkas, jāatstāj pie zāles durvīm. (Tie, kam vajag jaunas tupeles, pašā danču plaukumā var iet palūkot. Pēc izmēriem un pa krāsām sašķirotas nav, bet, labi parakājoties, ko nebūt noteikti izdosies atrast.)

Tā kā lielākā daļa deļotāju par jaunajiem noteikumiem uzzināja tikai pie zāles durvīm, tika deļots basām kājām. Tas sagādāja ne mazums jautru brīžu - deļošana mēdza pārvērsties par daiļslidošanu ar diezgan neveikliem, bet, protams, no malas skatoties, uzjautriņoši kritieniem.

Nav pienākušas ziņas par to, ka kāds pēc dančiem nebūtu atradis savas kurpes. Ja nu tomēr kādam šorīt tā kurpe spiež, jāpalūko, vai tik vakar promeļot nav paņēmtas kāda cita vizes.

Nīkšanā

Patiešām nīkst

Vakar nu beidzot bija sagaidīta visistākā nīkšana. Ne īsti dzēra, ne skaļi „dziedāja”, tik paretam uzēda pa bombongai. Visi glīti rindiņā, galviņas plaukstās atstutējuši, pašu „pareizi” tapuši Andri Tomašūnu starpā iespieduši, nīcēji ņēma priekšā dziesmu grāmatās uzietās sevišķi sērīgās dziesmas.

Līga Reitere gan centās ar savām ventiņu dziesmām, komentāriem un galda dauzīšanu izsist kluso noskaņu, bet labi vien bija - pārējie dziesmām vārdus nezināja un dziesmu kladē tie nebija nodrukāti.

Biju gan dzirdējusi, ka agrāk nīkšanu piekopoši citādi - gan uz galda deļojuši, gan zem galda dziedājuši. Rokas vai kājas laušana bijusi parasta lieta. Labi, ka vakar laužuši tikai logu. Vienu gan ievēroju vazājamies pa nometnes teritoriju ar rozā ģipsi, bet tas nav gūts mūsu nīkšanā.

Paldies Dievam, viss iet uz labo pusi, un tukšo taru ar busiņiem no nometnes teritorijas arī nebūs jāizved nelegāli.

Kad, gaismai ap pustrijiem austot, nīkšanas telpā izdancojušies ieradās jaunie nīcēji, vilkos prom, lai neizjauktu savu iekšējo noskaņu un neiznīktu līdz galam. Jo nebija jau vairs kur likties: Purciems jauno nīkšanas kodu noziņoja nepareizi, Dreiblats ar Kirmušku zivis neatnesa, Siliņš ar nez kādos silos aizķēries -

40 vairs nīkt.

Ēpazīsties!

Krievijas latvieši satiek Latvijas latviešus

3x3 ir kustība, kas vieno ne tikai latviešus paaudzēs, bet arī latviešus pasaulē. Nometnēs piedalās arī latvieši no Krievijas. Zaļeniekos viņi ir vienpadsmit.

Ausma Kulik, Antonida Severina ar mazmeitiņu un Ņina Everts ir no Ōmskas. Latvijā viņas un vēl trīspadsmit Ōmskas latvieši ar PBLA atbalstu ir atbraukuši uz Dziesmusvētkiem. Citi ciemojas pie radiem, bet viņas ir Zaļeniekos.

Ausma Kulik stāsta, ka ir interesanti iepazīties ar latviešiem Latvijā un iemācīties latviskus roku darbus. Dzīve Ausmu nav lutinājusi, sākot

no 3 gadu vecuma, kad viņas ģimeni izsūtīja no Latvijas, kad Sibīrijā bija daudz jāstrādā, bet mācīties vairāk par trīs gadiem nesanācis. Visu dzīvi Ausma nostrādājusi smagos apstākļos rīpu rūpnīcā, smaga bijusi arī ģimenes dzīve. Tomēr viņa savos 73 gados ir ļoti žirgta, ar dzīvi apmierināta un saka dzeļas rindās: „Ik rītu saule zemi sārto, bet dzīve bijušo vairs neatkārtu”.

Jekaterina Kurepina un Andris Ozols ar mazmeitu Valentinu ir no Magadānas.

Bet no Krasnojarskas atbraukuši Ausma Vancāne, Elīdija Eglentāle un Klaudija Muhina ar saviem bērniem Anastasiju un Artjomu.

Viņi visi darbojas Krasnojarskas latviešu biedrībā, Anna ir šīs biedrības priekšsēde kopš 2001. gada. Svētkos un citos biedrības pasākumos kopā sanākot vairāk par simts latviešiem, četreiz nedēļā darbojas latviešu skola, kurā strādā skolotāja no Latvijas. Ikdienas darbs Annai ir sadarbība ar Krasnojarskas administrāciju, ar Krievijas latviešu kongresa priekšsēdi Laumu Vlasovu, sadarbība ar citām latviešu kopienām Krievijā. Arī Krasnojarskas administrācija atbalsta latviešu biedrību, Jāņus šogad svinējuši un trīs cilvēki uz Dziesmusvētkiem atbraukuši ar viņu atbalstu. Bet uz 3x3 nometni Latvijā Krievijas latvieši brauc ar PBLA atbalstu.

Vai nebūtu jau laiks 3x3 nometnei Krasnojarskā? Anna domā, ka tas vēl nav izdarāms. Bet viņi pošoties uz kopīgu Krievijas latviešu salidojumu Baškīrijā, kurā sabraukšot latvieši no deviņām kopienām Krievijā, no Anglijas un no Latvijas. Viņiem ir svarīgi būt kopā, runāt latviski, dziedāt un

Provizoriskā statistika

Drīz tiks izlikti nometnes dalībnieku saraksti un visi nometnieki lūgti precizēt iztrūkstošo informāciju par sevi. Bet šībrīža dati rāda, ka

- viskuplākās nometnē ir Krūmiņu un Sausnišu ģimenes - katrā septiņi ģimenes locekļi, Sausniši ir trīs paaudzēs

- visvairāk nometnē ir dalībnieku ar Krūmiņu uzvārdu - 12, Freimaņu - 7 un leviņu - 6

- pēc vārdiem saucoties, visvairāk mums ir Jāņu - 14! Vēl mums ir 7 levas, 7 Ineses un 7 Līgas

- jaunākie nometnes dalībnieki ir Artis leviņš un Ernests Valbahs, viņiem ir 6 mēneši. Tomēr visjaunākā tituls Artim, jo viņš dzimis 9. janvārī, bet Ernests - 3. janvārī

- visciēnījamākajā vecumā mums ir kungi no citvalstīm: Jurim Valainim no ASV ir 86 gadi, bet Zigurtam Kapeļim no Austrālijas 82 gadi.

Mēs esam 383.

No kurienes mēs esam?

Latvija - 323

ASV - 15

Austrālija - 12

Krievija - 11

Lietuva - 6

Zviedrija - 5

Lielbritānija - 5

Luksemburga - 4

Vācija - 3

Somija - 2

RozĀ sApnis zAļĀ nometnē

Aina Strobe ir pieredzējusi ievirzes vadītāja, kas zīda apgleznošanas noslēpumus un burvību ir atklājusi vairākās nometnēs.

„Cilvēkiem patīk gan rezultāts, gan process. Zīda apgleznošanā bieži vien cilvēks atklāj savas neapzinātās spējas, jaunu šķautni no sava „es”. Ievirzes demokrātiskums nepieprasa nepieciešamību pēc priekšzināšanām un prasmēm. Atļaušanās un uzdrīkstēšanās darīt to, ko ikdienā parasti nedara, piemēram, sākt gleznot uz zīda, vienmēr vainagojas ar pozitīvu rezultātu, par ko ir prieks un lepnums.”

Pirmajā acu uzmetienā izskatās, ka ievirze ir stipri sievišķīga. Tikai viens vīrietis. Aina piebilst, ka viennozīmīgi gan tas nav. Nākot gan tēti ar bērniem, gan jauni puīši. Ievirzes vilinājums lai no pašu dalībnieču „mutes” skan.

Sandra Katkovska: „Šai ievirzei pieteicos mērķtiecīgi, jo ļoti vēlējos reiz iemēģinātās prasmes atkārtot citā darījumā. Tā kā pēc koku

horoskopa esmu ābele, tad vēlos arī uzgleznot to, iedvesmojoties no G.Klimta gleznas ar tādu pašu nosaukumu. Gleznošanas process ir ļoti aizraujošs un brīvs, kas ļauj vienā tēlā apvienot gandrīz neiespējamus lietas: pavasari un rudeni, ziedēšanu un ražas laiku.”

Māra Rēpele: „Apgleznas šalles ļoti patīk. Gadatīgos ar interesi skatos, cik tās skaistas, daudzveidīgas un neatkārtojamas. Šeit gan roka pati „raksta” savu rakstu, es vienkārši ļaujos.”

Agrita Putniņa: „Mājās ir ļoti daudz dāvinātu lakatu, šaļļu un citu lietiņu, kas ir apgleznotas. Ļoti vēlējos pati pieskarties šim brīnumam un izjust, kā tas rodas. Man top liela šalle, un tas nav viegli.”

Erna Šebanova: „Radošais process man ir pazīstams, jo esmu aizrautīga trauku apgleznotāja, ko esmu ierādījusi arī saviem mazbērniem. Tagad vēlos pamēģināt ko jaunu, kas varētu kļūt par otro vaļasprieku. Te dara un „domā” tikai roka, acis

DAudz LAimes un priekA šodienĀ

Nesen kā tradīcija bija svētkos citam citu sumināt ar kādu īpašu, kartītē ierakstītu vārdu. Mūsdienās, virtuāli un mobili sazinoties, pārvaram milzīgus attālumus, sūtām svētkos e-kartītes un īsziņas. Pašdarināta kartīte kļūst vairāk par skolas bērnu nodarbi mācību stundās.

Maritas Malzubres aizraušanās ar apsveikuma kartīšu darināšanu iesākās ar to, ka bija vajadzība iegādāties ielūgumus kāzām. Tā kā nekas īsti pie sirds „negāja”, tad meistarēja pati kādas simts kartītes. Ar to arī sākās aizraušanās un sirdslieta, kuru Marita savā ievirzē atklāj dalībniekiem.

Pirms ķerties pie darba, tiek atsvaidzināti atmiņā godi, kuros esam sveikuši savus tuvos un ne tik tuvos. Tā esam saņēmuši un dāvājuši kartītes dzimšanas dienā, vārda dienā, kāzu godos, romantiskās gadskārtās, bērniņam piedzimstot, māmiņai, tētim.

Ievirzes vadītāja atzīst: „Vieglāk ir uztaisīt apsveikumu kartīti, ja cilvēks ir pazīstams. Kad meistarēju kartīti, visbiežāk ļau-

jos radošajam procesam, nemaz nezīnot, kas būs „galā”. Esmu patīkami pārsteigta un gandarīta, ka nav tik traki, kā biju domājusi un iztēlojusies sākumā. Ievirzes dalībnieki ir atsaucīgi, ieinteresēti un atvērti darboties. Svarīgi ir saprast katra intereses.”

Ļoti dažāds papīrs, lentītes, bantītes, pērlītes, dekoratīvās uzlīmes, papīra naži, šķēres ar dažādiem asmeņiem, dekoratīvie knaģīši, ziedu rozītes un citi mazi nieciņi noder ievirzes dalībniekiem savu kartīšu meistaršanai.

Vija Liepa vēlas izgatavot kartītes, izmantojot visus Maritas piedāvātos variantus, vienu veltot kolēģim darbā – „peļu” (datorpeļu) kolekcionāram.

Pārspriežot ar ievirzes dalībniekiem iemeslus, kāpēc varētu kādu sumināt, atklājām, ka interesanti būtu saņemt sveicienu par Nobela prēmiju, par Ginesa rekordu, par jaunu recepti, musturu, rakstu, par visu, kas dzīvē notiek pirmoreiz.

Laila Kirmuška iecerējusi izgatavot „ārprātīgi” nopietnu kartīti, piemēram, lai valdībai pateiktu

Septiņtūkstoš gAdu seni dArbi

Seno tekstiliju nodarbības pie Ineses Krūmiņas nebūt nesākas ar diegiem vai audumiem.

Krīta vilktas rūtiņas uz tāfeles (apsolitā matemātikas klase ar gatavu rūtotu tāfeli gājusi secen) ir sākums. Dalībniekiem - visparastākās rūtiņu burtnīcas, kurās visi kā pirmklasnieki liek punktiņus, zīmē „ķieģelišus”, svītras, diagonāles, atkal ķieģeliši, skats no attāluma (kā uz impresionistu gleznām), lai beigās taptu latviskie raksti. Un top tie ļoti savdabīgi – rūtiņas, iekrāsoti krustiņi, skalpelis, caurumiņi, lapa ar zīmējumu apakšā – un raksts gatavs! Vai jūs kaut ko sapratāt?

Mistiska ir gan raksta veidošana uz papīra, gan pati tūkstošiem gadu senā celu joslas aušana. Tie, kuri piedalās seno tekstiliju ievirzē, šonedēļ to iemācīsies. Mēģinās arī nedaudz uzaust celu joslu - varbūt noderēs villainei. Ja paspēs un pirksti būs veikli, centīsies kaut ko uzpīt. Tiešām – kaut ko -, jo rezultāts noteikti būs neparasti sens un seni

SKAļAS cepures

Ja jums šķiet, ka stabulētāji vai bungotāji ir skaļi – nekā nebij, jo visskaļākie bija kļavu lapu cepuru gatavotāji. Un kā nu ne: viss vestibils tikai viņiem, prese un divas televīzijas blakus, paši divos pulkos!

Vieni jau pin cepures pamatu, otri vēl tikai ierodas ar kļavu lapu pilniem maisiem un maisiņiem, ņem šķēres, apgriež kātiņus, šķiro lapas pēc lieluma, skaita lapu „kabatiņas”.

Cepures topot ātri – divās dienās gatava. Izskatās, ka nav jau grūti, vajag ne vien rūpīgi un pacietīgi kļavu lapu noplūkt, bet arī salocīt, apmīļot, piestiprināt iepriekšējai. Jāprot tikai aizskaitīt līdz trīs, prasmīgi ar zobu bakstāmo izdurt caurumiņu, izvilkst caur to kātiņu, bet galvenais – uzmanīgi klausīties, ko stāsta ievirzes vadītāja Iveta Ladusāne. Profesionālu (!) cepuru pinēju un skolotāju (!!!) pulks šonedēļ būšot gatavs! Prātis uzpīt gan parasto klasisko kļavu lapu cepuri, gan tādu, kas noderētu raganiņam – ar garu un spicu galvas daļu.

Siliņš Zaļumos

Sveiki, zaļumniņi! Te runā Siliņš. Jūs mani nepazīstat? Nu, kas par to? Es jūs, lielāko daļu, arī nē, bet tas taču nekavē mūs aprunāties, vai ne? Šī ir mana 20. nometne Latvijā. Ir cilvēki, kas domā, ka es braucu uz nometni tikai tāpēc, lai papildinātu savu kreklu krājumu. Nu ir jau tur sava daļa taisnības - katram cilvēkam krekls ir vajadzīgs. Drīz jau es vairs nebraukšu. Austrālija peld prom no Latvijas 2.54 cm gadā. Vai jūs domājat, ka tas lidsabiedrībām paliek nepamānīts? Par katru centimetru pāris simts dolāru katru gadu biļešu cenai klāt! Jā, tas ir „johaidi”!

Bet neba par Austrāliju jums gribēju stāstīt, Zaļenieku 3x3 ir manā „šaujamlaucā”.

Ierados nometnē savā privātajā transportā ar Aldi Bitinieku pie stūres un Daigu, Aneti, Purciemu ar diviem ģērētiem ādas gabaliem un sešiem daļēji sašūtiem zābakiem pakāšēdeklī. Nometni atradām sekmīgi, lai gan Tomašūns nebija izlicis nekādas norādes.

Tūlīt pievilku manā kabatas grā-

matiņā pirmo minusu. Mana vārda zīme atradās samērā ātri, bet Purciems savējo turpināja meklēt visu dienu. (Jūs nepazīstat Purciemu? Visi pazīst Purciemu! Sievišķis ar brūniem matiem un plikām pleznām.)

Atšķirībā no citām nometnēm vārda zīmes ir ap kaklu karamas, tā kā vārds ir atrodams kaut kur vēdera rajonā, bet, izmantojot gumijas saiti, to var nostiept līdz potītēm. Uz zīmītes Tomašūns ir varonīgi publiskojis savu vārdu un telefona numuru, tam seko policista vārds un pēc viņa - ārste, kas patlaban ir atvaļinājumā. (Grāmatiņu ārā, minuss iekšā!)

Pusdienas. Zupa, desumaize, sausi kartupeļi ar salātiem un saldaiss ēdiens.

Ah un oh un ņam, ņam, ņam, Atkal kilo klāt ir man?

Diez vai.

Atklāšana. Dziesmas, runas un kārtējie solījumi no pagasta valdes, ka sarunāts labs laiks. Beidzot runas norunātas, dziesmas nodziedātas un Latvijas karogs plīvo mastā.

3x3 dienas Zaļ'niekos sākas,

Dzīmrollerā!

*

Quo vadis, Tomašūn! Kā, pie velna, mēs varam dzīvot zaļi, ja kafejnīcu taisa valā tikai plkst. 16.00 un attiecīgus šķidrumus nevar dabūt līdz plkst. 21.00! Pasaki to man, Tomašūn! Ja tas tā turpināsies, minusi lidos manā piezīmju grāmatiņā kā zvirbuļi, veco zēn! Pat administratoram dzert nedod.

Mums, veterāniem, nekas cits neatlika, kā doties izlūkos uz pagasta centru. Kafejnīca!!! Urrā! Nekā -ciet! Galma aptieka? (Galma vai pagalma?) Tur var dabūt tikai spirtu, un to pašu vienīgi ar ārsta parakstu. (Kā jau teicu: veltīgi zvanīt ārstei) Neder! Beidzot ap stūri atrodam preču veikalu. Glābti! Bet nav kur sēdēt. Tupam autobusa pieturā uz beņķa - es, pulkvedis, lielfermers un nometnes administrators. Mūs fotografē. Fui un vēlreiz fui!

*

Pirmajā nīkšanā varen' daudz ļaužu, galvenokārt 3x3 veterāni. Atnāk Imants ar ģitāru, tiek dziedāts

Mirkļis

Inese Krūmiņa: -Juri! Juri!!! Kur tu esi?! Pacel klausuli! Man vajag grozu nopīt!

Sūdzība

Labdien! Ir iznākuši jau divi avīzes “Zaļe- Nieks” numuri, bet nevienā no tiem nav bijis mans vārds. Vakar biju iegājusi avīzes redakcijā un jautāju, vai tiešām par mani neko nerakstīs. Tā kā solīja gan, bet neko konkrētu. Vakarā gaidīju, kad kāds no manas lielās saimes atnesīs jauno avīzi, bet nekā - neviens nav atnesis. Slēpj. Galu galā gāju šorīt vēlreiz uz redakciju, pieprasīju avīzi un skatos: kā tad! mans vīrs K.Rokpelnis avīzē ir, un ar visu bildi! Redz, vecinais, kā pie mums saka, i dzimtas koku papētījis! Izkratījis sirdi, un pilnīgi svešam cilvēkam! Pie tam - avīzē viņš ir divas reizes. Gleznot arī viņš ir aizskrējis, lai tiktu avīzē. Bet es?! Kā tad ar mani?!

Daiga Rokpelne

Ieteikums

Iespēja nopelnīt

Nepaejiet garām ziņojumu dēlim Zaļenieku pagasta centrā! Tur atklātas vairākas iespējas labi nopelnīt. Sludinājumā teikts: “Pērk zelta zobu kronišus (var būt neiztīrīti) - 6 lati gramā.” Ja nezini, cik vari nopelnīt, nosveries vispirms ar zobu, tad bez zoba un atņem otro svaru no pirmā, rezultātā iegūstot zoba svaru.

Vēl pie ziņojumu dēļa piestiprināts sludinājums: “Meklēju istabiņu dzīvošanai vasaras laikam par pienācīgu samaksu. Varu palīdzēt saimniecības darbos.” Ja Tu ej uz dančiem un guli maz, varbūt vari savu istabu izīrēt, ko? Vai tad Tev tiešām neko nevajag palīdzēt?

No redakcijas

Izkrita tAs, kAs izskatījās pēc nekā

Vakar pavisam nejauši redakcija uzzināja, ka nometnes vadītājs Andris Tomašūns avīzi nelasa. Neesot laika. Lasišot pēc nometnes.

Gribējām jau šodien nodot viņam kādu svarīgu vēsti, bet nu nezinām, kā to izdarīt. Tāpēc ĻOTI lūdzam IKVIENU nometnieku mums palīgā. Ja kāds pamana Andri Tomašūnu, pieejiet viņam klāt un, lūdzu, lūdzu, lūdzu, pasakiet, ka šorīt no rīta pēc

Uzmini nu!

Zaļenieku kultūvēstures ievirzes vadītājas piedāvā Zaļeniekos pierakstītas miklas.

Augšā ribu ribināja, zem palodzes plikšķināja. Lietus

Tupam, tupam viens pret otru, kad nāk vakars - lecam kopā. Slēģi

Ej tu tur, es iešu te, un uz putras kalna satiksimies. Josta

Ne ribēja, ne dimdēja, te atbrauca Dieva dēls. Saule aust

Savalda varenos, paceļ kritušos un rada jaunību.Krūšturis

brokastīm viņam kaut kas izkrita Zaļenieku centrālajā laukumā. Redakcijas darbiniecei, kas to kaut ko pacēla, izskatījās, ka tas ir nekas, tāpēc viņa to iemeta atkritumu tvertnē ar uzrakstu “REPSOL”. Ja nu Andrim ir pazudis kaut kas, kas izskatās pēc nekā un tomēr ir kaut kas, tad tas visticamāk turpat ir joprojām.

Redakcijas tālrunis:
Lolita 26569971